

DE STER

nr. 5 10 OKTOBER 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Tempel te St. George

65e JAARGANG

Nr 10

INHOUD: Blz.

Onze Profet spreekt	299
Het Melchizedekse Priesterschap	302
Genealogie	304
De vraag van de maand	310
Geliefde broeders en zusters	312
De geschiedenis van de tempel te Salt Lake City	313
Eerlijkheid, een vergeten wet	317
Zelf-portret	319
25 september 1965—25 september 1965	320
Zonnehoek	223
Gebeurtenissen in de zending	325

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

Het rijk van de vrouw

door President David O. McKay

Wij leven in een veranderende wereld. Wij zijn er middenin en de veranderingen zijn zo dicht bij ons, dat velen ze niet kunnen beseffen of onderscheiden. Ik merkte dat op, toen ik in 1963 naar Wales ging om in de geboorteplaats van mijn moeder een kerkgebouw in te wijden. Ik zag het verschil in vervoer. Zesenzestig jaren geleden stak ik met een stoomschip de oceaan naar Engeland over. Als ik mij wel herinner duurde dat vanuit Philadelphia zeven en een half dag. Twee jaar geleden reisden wij over dezelfde afstand in zes en een half uur vanaf New-York. Denk eens aan de vooruitgang en de veranderingen in deze zesenzestig jaar!

Een van de veranderingen die in die tijd plaats grepen was die in de status van onze vrouwen. Ik zie geen enkel bezwaar in het betreden door vrouwen van het terrein van literatuur, wetenschap, kunst, economie, etc., of in het deelnemen aan alles wat tot het volkomen vrouw zijn kan bijdragen en haar invloed in de wereld doet toenemen, maar ik weet wel, dat er drie gebieden zijn waar de invloed van de vrouw steeds gevoeld dient te

worden. Welke veranderingen ook mogen plaats vinden, deze drie gebieden behoren altijd door de schoonheid, de deugd en de intelligentie van de vrouw te worden overheerst. Het eerste is het gezin, het tweede onderwijs en het derde barmhartig dienstbetoon.

Het is niet nodig ons van de invloed te overtuigen die voor de karaktervorming van het gezin uitgaat. In het leven kan en zal veel worden vergeten, maar jeugderinneringen blijven onverbleekt voortbestaan.

Het hoogste ideaal voor de meisjes van deze tijd, evenals het dat voor onze moeders, grootmoeders en overgrootmoeders was, die de vlakten overtrokken, is liefde, die tot uitdrukking komt in het huwelijk en het gezin, en deze deugd waarin ware liefde tot uiting komt, is op de geestelijke zijde van ons wezen gegrond en niet op de fysieke.

Waar de wereld van vandaag de meeste behoefte aan heeft, is intelligent en gewetensvol moederschap. Het is aan het gezin om de fundamentele deugden in te prenten, die tot het menselijk geluk en welzijn bijdragen.

De vrouw behoort intelligent en rein te wezen, want zij is de bron waaraan het leven ontspringt. Zij, die deze bron bezoedelt door het gebruik van tabak, verdovende middelen of middelen die de geboorte tegengaan, is haar sexe ontrouw en een vijand van de sterkte en het voortbestaan van het ras. De levenswetten en Gods geopenbaarde woord leggen tezamen op de ouders de verantwoordelijkheid de kinderen niet alleen een reine, onbelemmerde geboorte te geven, maar ook een opvoeding in geloof en gerechtigheid. Zij moeten worden onderwezen "in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop en de gave des Heiligen Geestes, door het opleggen van handen, wanneer zij acht jaar oud zijn..." Voor de ouders, die dit in voorschrift en voorbeeld verwaarlozen, "...zij de zonde op het hoofd der ouders". (L. & V. 68 : 25.)

Er schijnt heden ten dage een golf van ongelooft jegens God over de naties der aarde te gaan, van minachting voor overeenkomsten, van oneerlijkheid zowel in persoonlijke als in burgerlijke en internationale zaken. Er is een terugkeer tot regel en wet van de wildernis, waar het recht van de sterkste heerst.

De moeder is echter niet de enige die als onderwijzeres invloed uitoefent. Dikwijls is het een ongehuwde tante die vele malen groter invloed heeft dan de moeder. "Toch krijgen haar werk, haar verwachtingen, haar in stilte gebrachte offers en hulpvaardig stre-

ven zelden aandacht van de geschiedschrijver of biograaf. Als vormster van onopgevoede neven en nichten mag zij leven, werken en sterven zonder dat ooit haar lof werd bezongen." Aldus schrijft Phillips Russell, waar hij de invloed beschrijft van Mary Moody Emerson op Ralph Waldo Emerson. Lees het leven van Emerson en zie hoe de invloed van zijn tante zijn levensloop bepaalde en van een ziekelijke jongen iemand maakte die nu als een van Amerika's grootste denkers wordt erkend.

En nu wil ik enige woorden aan onze meisjes als onderwijzeressen wijden. Als wij onze meisjes kunnen helpen om te weten dat zij zich op een gebied bevinden, waar zij de toekomst van tieners kunnen vormen, zal dat iets heel moois zijn. Ik weet niet of wij dat kunnen, maar ik wil een wenk geven. Een van de grootste beschermingsmiddelen voor een jong meisje is het besef dat zij door haar woorden en daden tot verbetering of verslechtering van de maatschappij bijdraagt, dat zij door zichzelf te beschermen of te verdedigen tegen de twijfelachtige bedoelingen van een jonge man zij zichzelf en alle vrouwen eert door weerstand te bieden en niet toe te geven. Zij kan dit doen door zijn vleiende woorden van voorgewende liefde te beantwoorden met het zeggen in eigen woorden: "Geen enkele man zal degenen die hij liefheeft, beledigen". Aldus wordt zij een lerares, haar natuurlijke en nobele roeping. Na moederschap en onderwijs bereikt de vrouw haar hoogste glorie in liefderijk

dienstbetoon. Een van de indrukwekkendste voorbeelden in de Bijbel is de geschiedenis, die door Lucas wordt verteld:

"En het geschiedde in die dagen, dat zij krank werd en stierf; en als zij haar gewassen hadden, legden zij haar in de opperzaal.

"En alzo Lydda nabij Joppe was, de discipelen, horende, dat Petrus aldaar was, zonden twee mannen tot hem, biddende dat hij niet zou vertoeven tot hen over te komen.

"En Petrus stond op, en ging met hen; welken zij, als hij daar gekomen was, in de opperzaal leidden. En al de weduwen stonden bij hem, wenende, en tonende de rokken en klederen, die Dorkas gemaakt had, als zij bij haar was.

"Maar Petrus, hebbende hen allen uitgedreven, knielde neder en bad; en zich kerende tot het lichaam, zeide hij: Tabitha, sta op! En zij deed haar ogen open, en Petrus gezien hebbende, zat zij over einde. "En hij gaf haar de hand, en richtte haar op, en de heiligen en de weduwen geroepen hebbende, stelde hij haar levend voor hen." (Hand. 9 : 37-41.)

Welk een geschiedenis wordt in deze weinige woorden verteld! Zij vertelt van de liefderijke dienst die door de vrouwen in de vroegere Kerk werd bewezen.

Het verlangen om de gewonden, zieken en stervenden te helpen deed in de wereld een van de machtigste organisaties onder de

naties ontstaan. Ik bedoel het Internationale Rode Kruis. Zijn zegenbrengende boom, welks vruchten thans in alle landen worden geplukt, ontsprong aan het zaad van liefde en erbarming in het hart van Florence Nightingale.

Laat mij er de nadruk op leggen dat het rijk van de vrouw niet het rijk van de man is, hoewel beide even belangrijk en even uitgebreid zijn, hoewel vrouwen in vele beroepen uitmunten, die jaren geleden werden beschouwd als tot het gebied van de man te behoren. De grootste harmonie en het grootste geluk in het leven treft men aan, waar de vrouw wordt geholpen en geëerd in de sferen, waarvoor God en de natuur haar heeft voorbestemd om op de beste wijze de mensheid te dienen en te zegenen. Ik heb drie gebieden voor vrouwen genoemd. Er zijn er nog veel meer, maar hoe meer de mensen haar in die gebieden eren, des te gelukkiger zullen mannen, vrouwen en kinderen in de gehele wereld zijn. Er is in het leven niets zo bewonderenswaardig als ware mannelijkheid en niets zo heilig als ware vrouwelijkheid.

Een schone, ingetogen, minzame vrouw is het meesterstuk der schepping. Wanneer een vrouw behalve deze deugden als geleidelichten in haar leven rechtvaardigheid en godvrezendheid heeft en van een onweerstaanbaar verlangen is vervuld om anderen gelukkig te maken, zal niemand er aan twifelen dat zij tot de waarlijk groten gerekend moet worden.

Het Melchizedekse Priesterschap

Joseph Smith was de profeet, door wie de Here God het evangelie herstelde. Dit sluit de volmacht in om de verschillende verordeningen te bedienen, die voor God een aanwijzing zijn van onze gewilligheid om Zijn leer aan te nemen en die te behouden. Het sluit ook de terzijdestelling van dwalingen in, welke in de leerstellingen van de christenheid zijn binnengedrongen. Om dit te doen bracht de Profeet de waarheid naar voren, en gewoonlijk verdwenen de dwalingen, aldus aan het licht gebracht, uit de gedachten van de gelover. Bijvoorbeeld:

Voor het aanvaarden van de leer van Jezus Christus moet men met een berouwvol hart en met het vaste voornemen om te dienen, in water worden ondergedompeld. Onmiddellijk blijken dan, dat de andere bestaande vormen van doop verkeerd zijn; daarom worden begieten, besprenkelen en dergelijke methoden door hen die in de Kerk geloven, weggedaan.

Een van de dwalingen, die eeuwen lang werden geleerd, was de betrekkelijke onbelangrijkheid van het huwelijk als een blijvende verbintenis. Mannen en vrouwen

huwden voor het leven, totdat de dood aan het verbond een einde maakte. Toen dit geloof eenmaal vaste grond had gekregen, volgde daaruit het geloof dat er na de dood geen gezinsverband bestond; de eeuwigheid betekende alleen-zijn. Een feit is dat mensen werden aangemoedigd zich uit de wereld terug te trekken en ongehuwd te blijven.

Een van de grootste diensten die de Profeet Joseph Smith heeft bewezen, was het corrigeren van dit denkbeeld. Mannen en vrouwen moesten door de macht van het priesterschap voor de eeuwigheid in het huwelijk met elkander worden verbonden. Dit verbond tussen een man en een vrouw is zo belangrijk, dat het hoogste levenspeil in de eeuwigheid — het wonen in Zijn tegenwoordigheid, het deel hebben aan Zijn heerlijkheid en aan Zijn macht — is bewaard voor hen, die het eeuwig huwelijksverbond sluiten. Hiermede gaat gepaard de ernstige en plechtige waarschuwing dat de poort eng is, en de weg nauw en voorts dat er weinigen zijn die haar zullen vinden. (Matth. 7 : 13, 14) De openbaring van deze waarheid

(L. & V. 131), in 1843 aan de Heiligen der Laatste Dagen gegeven, was een van de factoren die hun de moed gaven de Tempel in Nauvoo te bouwen.

Nu zijn de tijden veranderd. Het leven is nu zo gejaagd, dat de ouders grote beslistheid behoeven om het gezin bijeen te houden en zijn leden tezamen te doen werken.

De gezinsavond is een programma, dat door de Kerk is opgesteld om het gezin bij het doen herleven van de gezinseenheid te helpen. Van de vader wordt verwacht dat hij zijn gezin bijeen roept en de leden de beginselen der zaligmaking leert, met de kinderen overlegt, hun correcte grondbeginselen leert en hun vragen beantwoordt.

Het gezinsavondhandboek verschaft materiaal hiervoor. Het consequente en voortdurende gebruik ervan leidt tot een evenwichtig gezinsleven met betrekking tot het evangelie.

Een van de gevolgen van dit doorzetten is, dat men aan het ABC van het genealogisch onderzoek begint. Dit werk omvat het klaar maken en de "Genealogical Society" toezenden van de gezinslijsten van drie generaties:

1. Als ouders van eigen kinderen.
2. Als kind in het gezin van eigen ouders.
3. Eigen ouders als kinderen van hun ouders.

Dit behoort voor man en vrouw beide te worden gedaan. Zeven gezinslijsten in totaal worden dus ingezonden. Er zullen weliswaar duplicaten zijn, maar dat wordt door de Genealogical Society in orde gemaakt. Het is van groot belang dat ieder persoon er aan deelneemt. Door dit te doen wordt zijn belangstelling in zijn overleden verwanten opgewekt. De geest van Elia wordt over hem vaardig en hij zal de stille vreugde leren kennen, welke diegenen ten deel valt, die Elia's opdracht gehoorzamen dat "het hart der kinderen zich tot hun vaders zal wenden", opdat de wereld bij Zijn komst niet zal worden verwoest. (Zie Joseph Smith 2 : 38, 39)

Het is van belang op te merken dat in Gods koninkrijk de gehele wereld bij Zijn komst kon worden verwoest, indien de gezinsleden, tot Adam terug, niet aan elkander worden verzegeld. Het aan elkaar verzegeld worden en daarvan de vreugde ondergaan, was een van de voornaamste oorzaken van de blijdschap onder de mensen in Nauvoo. In deze tijd is het een wonderbare ondervinding voor hen die er aan deelnemen.

Tijdens de gezinsavond kan hierover veel worden verteld en tot een deel van het gezinsavondprogramma worden gemaakt. Wanneer dit eenmaal is ingevoerd, komt het gezin er vanzelf toe zich tot het volgende geslacht, terug naar Adam, als onze eerste ouder, te keren. Dit alleen is alle inspanning waard.

GENEALOGIE

Een offerande in gerechtigheid

Toen Johannes de Doper op 15 mei 1829 aan Joseph Smith en Oliver Cowdery het Aäronische Priesterschap verleende, zei hij, dat dit Priesterschap nimmermeer van de aarde zal worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Here wederom een offerande in gerechtigheid zouden brengen. (L. en V. 13)

Wat wordt er bedoeld met deze offerande? Laten we hiervoor eens gaan kijken naar L. en V. 124 : 39. Daar staat:

”Voorwaar zeg Ik u daarom, dat uw zalvingen, uw wassing, uw dopen voor de doden, uw plechtige bijeenkomsten, uw gedenkdiensten voor uw offeranden door de zonen van Levi, en voor uw orakelen in uw heilige plaatsen, waar u naar besprekingen luistert en uw inzettingen en geboden ontvangt voor het begin der openbaringen en der grondlegging van Zion, en voor de heerlijkheid, eer en begiftiging van alle inwoners van Zion, vastgelegd zijn door de orde van Mijn heilig huis, dat Mijn volk altijd is geboden ter ere van Mijn heilige naam te bouwen.

We weten dus nu al dat het in ieder geval te maken heeft met de heilige tempelverordeningen. Dui-

delijker uitgesproken vinden wij het in L. en V. 128 vers 24 ... en Hij zal de zonen van Levi reinigen als goud en als zilver, opdat zij de Here een offerande in gerechtigheid mogen brengen. *Laten wij daarom als een kerk en als een volk, en als Heiligen der Laatste Dagen, de Here een offerande in gerechtigheid brengen; en laten wij in Zijn heilige tempel, wanneer deze is voltooid, een boek opdragen, dat de geslachtslijsten van onze doden bevat, en dat alleszins aannemelijk dient te zijn.*

Dit is dus de offerande, die de zonen (en dochteren) van Levi moeten brengen. Onvermoeibaar zoeken naar ons voorgeslacht en zijn nakomelingen, opdat wij hun namen kunnen voordragen voor tempelwerk, en, als er geen ernstige belemmeringen zijn, zelf naar de tempel gaan om daar het werk

voor onze doden te doen. Deze offerande moet "in gerechtigheid" gebracht worden, d.w.z. dat we het met heel ons hart doen en offers brengen om dat te kunnen bereiken.

Abel en Kaïn brachten beiden een offer op het altaar. Dat van Abel werd aangenomen, omdat hij rechtvaardig was en het met heel zijn hart deed. Dat van Kaïn werd niet aangenomen, omdat hij het alleen formeel bracht en niet "waardig" was.

"Waardig" leven is een eerste ver-eiste om naar de tempel te kunnen gaan. Wie het woord van wijsheid niet kan houden, tienden betalen als een last voelt, of het helemaal niet, of maar half doet, is niet in staat de geloften, die hij of zij aan het altaar in de tempel aflegt, te houden. Hij kan immers niet eens de kleine geloften nakomen? En hij verliest de zegeningen, die zijn deel zouden zijn, als hij wel waardig was.

Zoals u weet zijn de zonen van Levi wettelijke rechthebbers op het Aäronische priesterschap, en omdat in dit verband gesproken wordt over de zonen van Levi, zult u begrijpen, dat het genealogische werk in de eerste plaats een priesterschapsaangelegenheid is. Natuurlijk is elk lid geboden dit werk te doen, maar de priesterschapsdragers in de allereerste plaats. Het werk staat dan ook onder de leiding van de Priester-schap.

Hoewel het dus een priesterschaps-plicht is, zijn er heel veel priesterschapsdragers, die dit nog niet verstaan. Veel meer vrouwen doen

dit werk, misschien omdat zij het beter aanvoelen?

Het drie-generatieprogramma, waarover we reeds enige keren schreven, is dan ook voor een deel bedoeld als een uitdaging aan de priesterschap. En het zal bij deze uitdaging niet blijven. Volgend jaar komt er weer een verdere uitdaging. Stop dus niet met uw werk als u deze drie generaties hebt, maar ga gewoon door met zoeken. Wie eenmaal de smaak te pakken heeft, kan trouwens niet meer stoppen. Wie eenmaal de geest van Elia gevoeld heeft, moét wel werken aan zijn genealogie.

Om te beantwoorden aan het tweede doel van het drie-generatieprogramma, namelijk een familie-archieef te vormen, waarin men onmiddellijk kan zien welke leden aan dezelfde namen werken, en hen dan met elkaar in contact te brengen, is het noodzakelijk dat alle leden hun drie generaties inzenden, ook als daar reeds lang voor gewerkt is.

In dit geval is het wel nodig data van doop, endowments en verzegeling er bij te zetten. Ook als de namen, die er op staan, reeds bij leven gedoopt, endowed en verzegeld zijn, moeten de data er bij.

We ontwaren nog al eens, dat districts- of gemeentepresidenten aan de leden zeggen, dat lijsten, waarvoor al gewerkt is, niet ingezonden hoeven te worden. Maar hiermee zijn ze fout. Soms ontbreken ook veel gegevens, waarbij dan gezegd wordt: deze gegevens zijn al bekend in Salt Lake City. Men is dan in de veronderstelling dat ze

het daar wel even op kunnen zoeken. Nee, broeders en zusters, voor u is het een kleine moeite, maar voor Salt Lake City is dat niet te doen om miljoenen lijsten na te gaan kijken. Bovendien is het een geheel andere afdeling.

Alle lijsten moeten op de juiste manier ingevuld worden. Elders in dit nummer vindt u een niet correcte lijst en als tweede lijst een goede lijst, waarop de fouten van de eerste verbeterd zijn. Als in de oude doopboeken van de vrouw de achternaam niet bekend is zet u eerst een streep met een komma en daarachter de voornamen. Is helemaal geen naam van de vrouw bekend (in de oude doopboeken staat vaak alleen de naam van de vader) dan zet u Mrs. en dan de achternaam van de man.

Bij tweelingen zet u achter de naam het woordje Twin achter elke naam, of twins als u de namen met een boogje verbindt.

Bij doodgeboren kinderen zet u eerst de achternaam, dan son of daughter, of als het geslacht niet bekend is child. Achter son, daughter of child zet u tussen haakjes stillborn. In de kolom Children sealed to Parents zet u dan "do not seal".

Alles moet met schrijfmachine of blok- of drukletters geschreven zijn. Doet u het anders dan krijgt u onherroepelijk uw lijsten weer terug. Doe het meteen goed, dat voorkomt onnodig heen en weer schrijven en porto.

"Laten wij . . . de Here een offerande in gerechtigheid brengen, en laten wij in Zijn heilige tempel . . . een boek opdragen, dat de ge-

slachtslijsten van onze doden bevat, en dat *alleszins aannemelijk* dient te zijn."

—o—

Aantal endowments tot nu toe in de Zwitserse tempel in 1965:

Voor de Zending 383 tegen 353 verleden jaar (verleden jaar waren er ook nog 576 van de zendelingen bij).

Voor de Ring 279 tegen 240 verleden jaar.

Een kleine vooruitgang dus. Toch moet dit nog veel meer worden. Als ik b.v. kijk naar de leden in Zweden, die het nu al gebracht hebben tot 898 endowments, terwijl dat zó ver weg is en de leden zich dus veel meer opofferingen moeten getroosten om te kunnen gaan, dan slaan wij maar een bedroevend figuur. En Denemarken 1075, Finland 420. Geloof u dat de leden van de kerk daar rijker zijn dan hier? Geen sprake van. Ze komen daar uit dezelfde lagen van de bevolking als hier. Ze brengen alleen in groter gerechtigheid hun offeranden.

Als u wist hoe het helpt om uw getuigenis op te bouwen, hoe sterker u daarna in de wereld staat, en hoe het u helpt betere mensen te worden, zou iedereen verlangend zijn om zo vaak mogelijk naar de tempel te gaan, en bereid zijn daar grote offers voor te brengen.

Van de lijsten, die tot nu toe voor het drie-generatieprogramma zijn binnengekomen, waar overledenen op voorkomen, waarvoor nog gewerkt moet worden, heb ik

gevraagd ze naar de Zwitserse tempel te zenden, opdat u allen in de gelegenheid zult zijn daar zelf voor uw doden te werken. Laten dus alleen, voor wie geen bijzondere beletselen bestaan, sparen, opdat zij kunnen gaan, volgend jaar. Tot geloofsversterking en opbouw van uw getuigenis!

—o—

Fouten in de niet correcte lijst:

1. De afkorting van het land moet in 't Engels: Neth. Nederland als Netherlands.
2. De plaats, prov. en landnamen mogen niet aangehaald worden, maar voluit geschreven bij elk kind.
3. De naam van de tweede echtgenote staat niet goed geschreven, altijd eerst achternaam in hoofdletters, dan een komma en daarachter in kleine letters de voornamen.
Namen met voorzetsels, de voorzetsels ook met hoofdletters en verbinden met de eigenlijke naam door een dwars streepje, VAN-DEN-BERG. Ook bij samengestelde namen de onderdelen verbinden met 'n streepje, KLEERING-VAN-BEERENBERGH.
4. De huwelijksdatum met de tweede echtgenote moet vóór de naam komen.
5. Sterfdatum van Cathrina Bosman is te onduidelijk.
6. Het kruisje voor mijn overgrootvader moet niet bij de naam, maar bij het nummer staan.
7. Kind no. 8 is overleden vóór het 8 jaar was, en dan moet er zowel in de kolom baptized als in de kolom endowed staan child, ten teken dat er niet voor moet worden gedoopt.
8. Sterfdatum en naam echtgenote van Hendrik was per ongeluk bij het verkeerde kind gezet.
9. De naam van degene, die de lijst inzendt, moet altijd geschreven worden zoals in Nederland gebruikelijk is.
10. Als er gegevens ontbreken, zoals bij kind 1, 5 en 6, moet er altijd de reden van vermeld worden.

Hebt u opgemerkt dat er onder de huwelijksdatum en de geboortedatum van het eerste kind een streep staat? Dit moet alleen als het kind vóór het huwelijk of binnen 9 maanden ná het huwelijk geboren is. Dit is ten teken dat u zich hier niet mee vergist hebt.

Ten slotte wil ik nog opmerken dat, behalve de tweede huwelijken, de gegevens op deze lijst authentiek zijn, dus als iemand ze gebruiken kan is dat goed. De tweede huwelijken heb ik verzonnen om u te laten zien hoe het moet. Ook de sterfdatum van Cathrina Bosman is dus niet goed.

(note correct)

HUSBAND LAMMERTINK, Jan Frederick Geld Ned

Born 1 Nov. 1767 Place Lochem

Chr. Place Geld. Ned

Marr. 29 July 1792 Place Laren

Died 24 Feb 1837 Place

Bur. LAMMERTINK, Derck

HUSBANDS' FATHER Antje Ezerman June 1814

OTHER WIVES

WIFE) BOSMAN Catharina Geld Ned

Born 2 Nov. 1768 Place Laren

Chr. Place before 1814

Died

Bur. BOSMAN, Jan

WIFE'S FATHER

MOTHER Mrs. BOSMAN

OTHER

HUSBANDS

SEX

M

F

CHILDREN

List Each Child (Whether Living or Dead) in Order of Birth

GIVEN NAMES (CAPITALIZED)

1 F LAMMERTINKS Engela 25 Jan. 1793 Lochem Geld Ned

2 M LAMMERTINK, Engbert 16 Dec. 1794 " " " "

3 M LAMMERTINK, Albert Jan 16 Dec. 1796 " " " "

4 F LAMMERTINK, Garietina 15 Oct. 1798 " " " "

5 F LAMMERTINK, Janna 10 Aug. 1801 " " " "

6 F LAMMERTINK, Hendrick 3 June 1805 " " " "

7 M LAMMERTINK, Hendrik 8 Mar. 1807 " " " "

8 M LAMMERTINK, Dirk 12 Aug. 1810 " " " "

9 M LAMMERTINK, Gerrit 29 June 1813 " " " "

10

11

SOURCES OF INFORMATION

V R. Lochem

V R. Laren

V R. Deventer

Rijkscard. of Arnhem

Husband LAMMERTINK, Jan Frederick

Wife BOSMAN Catharina

Word

Examiners: 1.

State or Mission

HUSBAND'S FATHER

MOTHER EVERTS, Engela

WIFE'S FATHER

MOTHER

OTHER

HUSBANDS

SEX

M

F

CHILDREN

List Each Child (Whether Living or Dead) in Order of Birth

GIVEN NAMES (CAPITALIZED)

1 F LAMMERTINKS Engela 19 Apr. 1817 Wassink, Aleria 24 May 1841

2 M LAMMERTINK, Assink 12 May 1826 29 Feb 1876

3 M LAMMERTINK, Assink 15 May 1838 27 June 1873

4 F LAMMERTINKS, Fries 19 Mar. 1867

5 F LAMMERTINKS, Hanne

6 F LAMMERTINKS, Hanne

7 M LAMMERTINKS, Hanne

8 M LAMMERTINKS, Hanne

9 M LAMMERTINKS, Hanne

10 M LAMMERTINKS, Hanne

11 M LAMMERTINKS, Hanne

12 M LAMMERTINKS, Hanne

13 M LAMMERTINKS, Hanne

14 M LAMMERTINKS, Hanne

15 M LAMMERTINKS, Hanne

16 M LAMMERTINKS, Hanne

17 M LAMMERTINKS, Hanne

18 M LAMMERTINKS, Hanne

19 M LAMMERTINKS, Hanne

20 M LAMMERTINKS, Hanne

21 M LAMMERTINKS, Hanne

22 M LAMMERTINKS, Hanne

NAME & ADDRESS OF PERSON SUBMITTING RECORD

J. Koeten, Maastricht

Thaabeekestraat 48P

Wageningen

Veeterland

RELATION OF P.R. TO HUSBAND

29 day

RELATION OF P.R. TO WIFE

29 day

TEMPLE ORDINANCE DATA

BAPTIZED (DATE)

ENDED (DATE)

WIFE TO HUSBAND

WIFE

SEAL (DATE & TEMPLE)

CHILDREN TO PARENTS

2 Dec 1959

11 Jan. 1960

6 Mar 1959

14 Mar. 1959

NECESSARY EXPLANATIONS

Grandfather where and when BOSMAN Catharina died.

Grandfather where and when LAMMERTINK Hendrik married.

© 1984 The Genealogical Society of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Inc.

OTHER MARRIAGES

LAMMERTINK, Albert Jan married 2nd 18 Dec 1852 DONK, Gerritien

SOURCES OF INFORMATION

V R. Lochem

V R. Laren

V R. Deventer

Rijkscard. of Arnhem

10-1-1

HUSBAND LAMMERTINK, Jan Frederik
 Wife BOSMAN, Catharina
 NAME & ADDRESS OF PERSON SUBMITTING RECORD 10-1-1
J. MAANDAG, van Kooten
Thorbeckestraat 400
Wageningen
Netherlands

HUSBAND LAMMERTINK, Jan Frederik
 1. Ward
 2. Examinant: P.
 3. State or Mission
 HUSBAND'S MOTHER F. VERTS, Engèle

FAMILY REPRESENTATIVE
VAN-KOOTE N. MAANDAG, Jennete
 RELATION OF F.R. TO HUSBAND 199 dau RELATION OF F.R. TO WIFE 299 dau
 TEMPLE ORDINANCE DATA

WIFE BOSMAN, Catharina
 4. Nov. 1868 place LAREN
 5. before 1872 place Lochem
 BIRTH OF WIFE'S FATHER BOSMAN, Jan
 WIFE'S MOTHER Mrs. BOSMAN

BAPTIZED (DATE) 199 ENDOWED (DATE) 199 BEHALD (DATE & TEMPLE) 199 WIFE TO HUSBAND

HUSBAND'S MOTHER F. VERTS, Engèle
 WIFE'S MOTHER Mrs. BOSMAN

CHILDREN (List each child (when 18 years) in order of birth)
 M F SURNAME (CAPITALIZED) GIVEN NAME

CHILDREN	WHEN BORN	WHERE BORN	DATE OF FIRST MARRIAGE	WHEN DIED
M F SURNAME (CAPITALIZED) GIVEN NAME	DAY MONTH YEAR	TOWN	DATE TO WHOM	DAY MONTH YEAR
1 F <u>LAMMERTINK, Engelin</u>	15 Jan 1793	Geld. <u>Lochem</u>	<u>Neth.</u>	
2 M <u>LAMMERTINK, Engbert</u>	16 Dec. 1794	<u>Lochem</u>	19 Apr. 1817 <u>WASLINK, Aaida</u>	24 May 1841
3 M <u>LAMMERTINK, Albert Jan</u>	26 Dec. 1796	<u>Lochem</u>	21 May 1846 <u>ASINK, Graga</u>	29 Feb. 1876
4 F <u>LAMMERTINK, Garredina</u>	15 Oct 1798	<u>Lochem</u>	15 May 1836 <u>MARSMAN, Frits</u>	27 June 1873
5 F <u>LAMMERTINK, Jannet</u>	18 Aug. 1801	<u>Lochem</u>		
6 F <u>LAMMERTINK, Hendrick</u>	3 June 1805	<u>Lochem</u>		
7 M <u>LAMMERTINK, Hendrick</u>	10 Mar. 1807	<u>Lochem</u>	<u>Neth. BATHS, Hanna</u>	19 Mar. 1872
8 M <u>LAMMERTINK, Dirk</u>	14 Aug. 1810	<u>Lochem</u>		27 Dec. 1813
9 M <u>LAMMERTINK, Gerrit Jan</u>	29 June 1813	<u>Lochem</u>	30 Oct. 1846 <u>BREK HUIS, Grietje</u>	20 Nov. 1893
10				
11				

OTHER MARRIAGES
LAMMERTINK, Albert Jan married 12d. 18 Dec. 1852
WONK, Grietje

NECESSARY EXPLANATIONS
 2 adopted when 10-1-1
BOSMAN, Catharina dau
LAMMERTINK, Hendrick married.
 About children No 1, 5 and 6
 Consult about Christ of Lutheran Church, Inc.
 cannot be found anything more

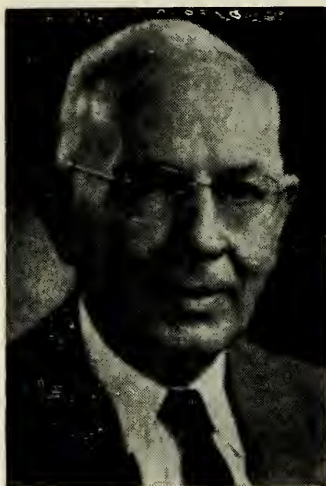
SOURCES OF INFORMATION
V. R. Lochem
V. R. Laren
V. R. Deventer
Rijksarchief Arnhem

Een overtuiging is waardeloos, wanneer die niet in het gedrag tot uitdrukking komt.
Thomas Carlyle

*De wijsheid weet wat gedaan moet worden,
de bekwaamheid weet hoe het te doen,
de deugd doet het.*

Improvement Era

Rustig zijn betekent vaak kracht, en stilte wijsheid. De snelle stroom is niet altijd machtig en de luidruchtige niet diep. Zo is het ook in het leven: de man met zedelijke kracht kan zich veroorloven geduldig te zijn.
Improvement Era

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

Is er een tegenstrijdigheid tussen Alma 7 : 10 en Mattheüs 2 : 5-6 ?

VRAAG: Wilt u zo goed zijn de tegenstrijdigheid tussen Alma 7:10 en Mattheüs 2 : 5-6 te verklaren?

ANTWOORD: Er is geen tegenstrijdigheid!

Alma 7 : 10 luidt als volgt:
En Hij zal worden geboren te Jeruzalem, dat het land onze voorvaderen is; zij is een dierbaar en uitverkoren vat, een maagd, die zal worden overschaduwd en door de kracht des Heiligen Geestes worden bevrucht en een zoon

ter wereld brengen, ja, de Zoon van God.

Mattheüs 2 : 5-6 luidt:

En zij zeiden tot hem: Te Bethlehem, in Judea gelegen ;want alzo is geschreven door den profeet: En gij Bethlehem, gij land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israëel weiden zal.

Deze vraag is de laatste tijd uit verscheidene bronnen voortgeko-

men, van de zijde der vijanden van de Kerk, die hun tijd aan vruchteloze pogingen besteden om het Boek van Mormon in discredit te brengen en proberen het tot een voortbrengsel van Joseph Smith's geest te maken of van iemand anders die met hem samenpande. De godsdienstige mensen die deze vraag opwerpen, kunnen zeer wel met de schriftgeleerden en Farizeërs van ouds worden vergeleken. De beschrijving die de Zaligmaker in het 23ste hoofdstuk van Mattheüs van dezen geeft, is ook op hen van bewonderenswaardige toepassing. Zij trachten aan te tonen dat het auteurschap van het Boek van Mormon van deze tijd is en die poging wordt nu al meer dan 125 jaar in 't werk gesteld, doch heeft nu nog veel minder succes dan in het begin. Het is een volslagen mislukking.

Joseph Smith en zijn medewerkers wisten, toen het Boek van Mormon werd vertaald, heel goed dat Jezus in Bethlehem werd geboren. Als het Boek van Mormon door Joseph Smith, Sidney Rigdon of wie dan ook was geschreven, zou er eenvoudig in zijn gezegd dat Jezus in Bethlehem werd geboren, want dat wisten zij. Men heeft getracht Joseph Smith als een grote weetniet voor te stellen, die niet eens wist waar Jezus werd geboren. Hierin komt hun verbittering en haat tot uiting, die slechts tot hun verwarring bijdragen, want een onwetende, die niet eens de geboorteplaats van Jezus kent, *kon het Boek van Mormon nooit hebben geschreven*. Het feit dat

het werd geschreven zoals het in Alma staat, is eenvoudig een aanwijzing dat men hier te doen heeft met een zegswijze, uit het Hebreeuws afkomstig, want het is een zuiver Hebreeuwse manier van spreken.

Moderne farizeërs en schriftgeleerden

Onze leden, in plaats van zich te laten beïnvloeden door deze moderne farizeërs en schriftgeleerden, dienen te begrijpen dat zij de duidelijke uiteenzetting van de fundamentele leerstellingen van het evangelie in het Boek van Mormon zijn onvergelykelijke duidelijkheid van de onderwerpen deugd, geloof in Jezus Christus, zijn aansporingen rechtvaardig te leven het verzaken van al het kwade, en de plechtige getuigenissen van de schrijvers dat Jezus de Christus is, Gods eniggeboren Zoon, niet zien. Zij (onze vijanden) behandelen de heilige getuigenissen der getuigen met minachting, zowel van die, wier geschriften in het boek staan als van hen in deze laatste bedeling. Na al de jaren dat het Boek Jeruzalem, dat het land onzer van Mormon in de openbaarheid is verschenen, is alles wat de critici kunnen ontdekken, enkele gefabriceerde tegenstrijdigheden, die in werkelijkheid niet bestaan.

Het Boek van Mormon komt niet in conflict met welke waarheid ook die in de Bijbel staat. Een nauwkeurige lezing van hetgeen Alma zeide, toont aan dat hij niet bedoelde te zeggen dat Jezus *in* Jeruzalem zou worden geboren.

Alma wist wel beter. En Joseph Smith en zijn medewerkers bij het samenstellen van het Boek van Mormon ook. Als Alma had gezegd: "geboren *in* Jeruzalem, de stad onze voorvaderen", zou dit een groot verschil hebben gemaakt. Dan zouden wij zeggen dat hij zich vergiste. Alma vergiste zich niet; wat hij zeide was waar.

Dr. Hugh Nibley zegt hierover in zijn leergang voor de priesterschap voor 1957:

... Een van de meest geliefde doelwitten voor hun aanval op het Boek van Mormon is de verklaring in Alma 7 : 10, dat de Zaligmaker zou worden geboren "te Jeruzalem, dat het land onzer voorvaderen is". Hier is Jeruzalem niet de stad *in* het land onzer voorvaderen", het *is* het land. Christus werd in een dorp op zes mijl afstand van de stad

Jeruzalem geboren; het was niet in de stad, doch het was in wat de ouden zelf, gelijk we thans weten, "het land Jeruzalem" noemden. Zulk een fraaie stempel van echtheid wordt in oude documenten niet vaak gevonden.

Indien deze moderne Farizeërs, "blinde leidlieden, die muggen uitzijgen, maar kamelen doorzwelgen", hun taktiek op de Bijbel toepasten — en sommigen hebben dat gedaan — zouden veel ernstiger problemen om een oplossing vragen. Als een enkel voorbeeld nemen wij Mattheüs 8:28-33 en Marcus 5 : 1-16. Hier rijst de vraag of er sprake is van de genezing van *één* of *twee* van duivels bezetenen in het land van de Geresenen (Gadarenen). Mattheüs en Marcus spreken over dezelfde gebeurtenis. Dit verschil is voor niemand aanleiding de Bijbel te minachten.

Geliefde Broeders en Zusters

Bij het ten einde komen van onze zending in Nederland gevoelen we behoefte om een laatste groet ten afscheid door middel van De Ster te zenden.

Wij danken in het bijzonder het district Utrecht en de gemeente Nijmegen voor hun vriendschap en liefde, betoond tijdens onze werk-

zaamheden in genoemde plaatsen. Wij wensen u allen Gods rijke zegen toe en willen u allen gaarne steunen door gebed, in de getrouwheid aan het Evangelie van Jezus Christus. Amen.

*Broeder en zuster
Fred en Maria Vanderveur*

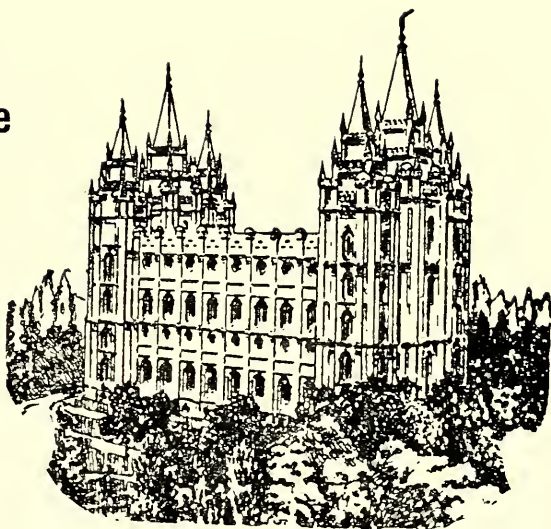
De geschiedenis van de tempel te Salt Lake City

door

Albert L. Zobell Jr.

en

Edward O. Anderson

”Er is geen arbeid, waar de Heiligen der Laatste Dagen zo veel belang in stellen als in het bouwen en voltooien van tempels.”

Dit schreef het Eerste Presidentschap: President Wilford Woodruff en zijn Raadgevers George Q. Cannon en Joseph F. Smith, na de algemene conferentie in april 1892. Dit bestuur vroeg ”de Heiligen der Laatste Dagen in de gehele wereld” de eerste zondag van mei 1892 tot een dag van vasten, gebed en dank te maken en het aldus verkregen vastengavefonds voor de voltooiing van de Salt Lake Tempel te bestemmen, waarvan de inwijding was bepaald op april 1893 tijdens de algemene conferentie.

Zoals het zeventig jaren geleden was, zo is het vandaag: ”Er is geen arbeid, waar de Heiligen der Laatste Dagen zo veel belang in stellen als in het bouwen en voltooien van tempels”.

De Salt Lake Tempel werd de 6de april 1893 door President

Wilford Woodruff ingewijd. Truman O. Angell was de architect. Cyrus Dallin ontwierp het beeld van de engel Moroni, dat op de sluitsteen van de oostelijke midtrentoren werd geplaatst.

Truman O. Angell werd door het Eerste Presidentschap van de Kerk in de dagen van Brigham Young naar Europa gezonden om het ontwerp en de bouw van belangrijke gebouwen te bestuderen en inlichtingen over de omgekeerde boogvorm voor stenen funderingen te krijgen, welke uitvoering toen op de rivier de Thames werd toegepast en ook in het ontwerp van de Tempel te Salt Lake City werd gebruikt.

De noodzakelijkheid van meer faciliteiten en verbeteringen voor de Tempel werd door Elder ElRay L. Christiansen, assistent van de Raad der Twaalven, ingezien en aanbevolen. Van 1954 tot 1962 was hij tevens president van de Tempel. Hij en zijn raadgevers

werkten vier jaar lang met de architecten samen, voordat de slotontwerpen door het Eerste Presidentschap: President David O. McKay en zijn raadgevers J. Reuben Clark Jr. en Henry D. Moyle, werden goedgekeurd. De veranderingen aan de tempel werden gedurende het tempelpresidentenschap van Willard R. Smith (1962-1964) en de tegenwoordige president Howard S. McDonald voltooid.

De veranderingen en toevoegingen, die zich over de jaren tussen 1958 en 1965 uitstrekken, waren zeer uitgebreid. Het werk werd in twee delen verdeeld: ten eerste de veranderingen en toevoegingen aan de tempel zelf; ten tweede het bijbouwen van een verzegelingskamer, een kapel en een kantoor.

Wegens de toegenomen omvang van de tempeldiensten, werden deze overbelast, hetgeen zich speciaal deed gevoelen in het tekort aan kleedhokjes, verordening- en verzegelingskamers.

In 1958 begonnen Harold W. Burton, hoofdarchitect, en Arthur Price, architect, met de bestudering van de vele problemen, welke zich bij de voorgestelde veranderingen voordeden. Deze studies culmineerden in een stel ontwerp-tekeningen en het bouwkundig plan voor de toevoegingen aan de tempel, opdat deze in harmonie zouden zijn met de architectonische stijl van de tempel. Later kreeg de architect Anderson de opdracht de tekeningen te voltooiën.

Het oorspronkelijke graniet uit de steengroeven van Little Cotton-

wood Canyon werd door de firma Hansen geleverd en bewerkt. Vier broeders, die tezamen werkten, maakten er een gezinsaangelegenheid van, wat in de pionierstijd zo vaak aan vele broeders zo veel vreugde verschafte.

Verscheidene maanden geleden stonden wij op de kansel van de gedeeltelijk voltooidde kapel. De grootheid van een kathedraalachtige sfeer was toen reeds waarneembaar. Het gebouw was kaal, behalve het notenhouten paneelwerk langs de muren. Ons werd verzocht op normale gesprektoon met elkaar te spreken en toen hoorden wij het antwoord van achter uit de zaal van iemand, die wij woord voor woord konden verstaan in die echolozende ruimte. Het was werkelijk een onvergetelijke ervaring tijdens onze rondgang door de nieuwe gedeelten van de Salt Lake Tempel.

Wanneer de kapel gereed en gemeubileerd is, zal een microfoon op de kansel worden geplaatst en de nodige geluidsversterkers aangebracht. De kapel heeft twee muurschilderingen van Harris T. Welberg van Salt Lake City. De ene aan de zuidzijde stelt de stad Jeruzalem voor in de dagen van de Zaligmaker. De hemelvaart van de herrezen Christus, de wand-schildering aan de noordzijde van de kapel, direct achter de kansel, is indrukwekkender. De kunstenaar heeft met opzet de oude traditionele opvattingen over muurschilderingen vermeden. Wanneer men zijn werk bekijkt, ondergaat men een gevoel van macht en sterkte, vermengd met verwondering en

ontzag. Het geweldig grote linnen, vijf bij elf meter voor elke schilderij, werd in gedeelten in het atelier van de kunstenaar beschilderd. Het werk duurde meer dan twee jaar. De gedeelten van de wandschilderingen werden op plaats gebracht door middel van een gomsoort, uit vernis en loodwit samengesteld. De kunstenaar, op stellingen werkend, deed de gedeelten onmerkbaar in elkander overgaan. Elder Welberg heeft ook enige wandschilderingen voor de tempels van Idaho Falls en Los Angeles gemaakt. Zijn vader maakte enige wandschilderingen voor de tempels in Salt Lake City en Mesa (Arizona).

Nieuwe kantoorruimten, benevens de keuken en eetgelegenheden, werden in de bijgebouwen ondergebracht. Men heeft het land en de wereld afgereisd om het allerbeste bouw materiaal voor de bijgebouwen en de uitbreiding in de tempel te verkrijgen.

In het souterrain (basement) bevindt zich het precisiewerk, het wonderbaar mechanisme dat bestemd is ongemerkt op de achtergrond te blijven, doch welks taak het is tot vermeerdering van de vreugde van hen, die de tempel binnengaan, bij te dragen. Het kan gebeuren dat een lichtstraal over een paneel glijdt, als waarschuwing dat er iets aan de automatische uitrusting hapert. De technicus heeft telefoons tot zijn beschikking om ongewone en waarschuwend geluiden op te vangen en het defect te localiseren. Andere machines, met een automatische schrijfmachine ver-

bonden, leggen de werkzaamheden van tijd tot tijd vast.

Overal in deze ondergrondse ruimte, die door de tempelbezoeker zelden wordt gezien, lopen pijpleidingen, in verschillende kleuren geverfd. Op het eerste gezicht denkt men dat hier een decoratieschilder aan 't werk is geweest, maar de leidingen zijn met een bepaalde kleur geschilderd, zodat het bedienend personeel aan die kleur kan zien waarvoor de pijp dient.

De automatische apparatuur houdt de temperatuur van de kamers constant, ongeacht het aantal personen dat aanwezig is. Voordat de lucht in de tempel wordt toegelaten, wordt zij van alle onzuiverheden gereinigd. Het vernuft van de laatste helft van de twintigste eeuw heeft methoden ontworpen, waardoor het water uit de artesische putten op het Tempelplein gebruikt kan worden om het gebouw vele dagen lang af te koelen, zonder toepassing van "air-conditioning", welke apparatuur voor gebruik gereed staat. Een bron, die in de noordoosthoek van het Tempelplein werd aangeboord, is 40 cm in diameter en ongeveer 127 m diep. Die bij de noordwestelijke hoek is 60 cm in diameter en circa 200 m diep. Naar men gelooft, is deze bron de grootste in de omgeving van Salt Lake City. Behalve de twee bronnen op het Tempelplein heeft men nog twee bronnen bij het gebouw van de Zustershulpvereniging, aan de overzijde van de straat, aangeboord. De ene is 50 cm in diameter en ongeveer 130 m diep, de andere heeft ook

een diameter van 50 cm, maar is dieper dan 230 meter.

Het water van de diepste bronnen, dat een constante temperatuur van 57° Fahrenheit heeft, wordt door het koelsysteem gepompt en ondergronds door de ondiepere bronnen teruggevoerd. Het systeem is omkeerbaar, waardoor het water uit de ondiepere bronnen kan worden gehaald en naar de diepere bronnen teruggevoerd. De bedoeling is het kerkelijk administratiegebouw, de tempel met bijgebouwen, het informatiebureau en het overwogen, nieuwe kerkkantoor op deze wijze te koelen. Er zijn nieuwe kleedhokjes, douches en nieuwe gelegenheden voor het verrichten van de eerste verordeningen. Het tempelhuwelijk is een zeer heilige plechtigheid, of dat nu wordt voltrokken aan het begin van het samenleven — voor tijd en eeuwigheid — of dat later man en vrouw met hun kinderen voor eeuwig aan elkander worden verbonden.

Jarenlang heeft men de behoefte gevoeld aan meer verzegelingskamers in de Tempel te Salt Lake City, ook aan een groot vertrek voor de vrienden en familieleden van een bruidspaar, die in 't bezit zijn van een tempelaanbeveling, of voor de familieleden, vrienden en burens van een gezin, welks leden aan elkander worden verzegeld.

Het nieuwe gebouw aan de noordzijde van het oorspronkelijke gebouw, heeft vier nieuwe kleine verzegelingkamers, benevens een grote verzegelingkamer, die gemakkelijk plaats aan 150 gasten biedt.

De Algemene Autoriteiten kunnen van hun kantoor direct in de tempel komen door het souterrain van het administratiegebouw en vandaar met elektrisch gedreven voertuigjes, waarmede zij de fraai betegelde ondergrondse doorgangen passeren, hun bestemming in de tempel bereiken.

De leden kunnen ook hun auto's op het nieuwe ondergrondse parkeerterrein aan de oostzijde van Main Street zetten en door de bijgebouwen van de tempel gaan of zij kunnen de tempel door de portiersloge bereiken, die onlangs werd gebouwd.

Deze ondergrondse doorgangen doorkruisen nu de fraai aangelegde tuin van Temple Square.

De bouwers van de twintigste eeuw hadden met dit project vele problemen, die hen op de knieën brachten. "Het praktische gebed" werd een veel gebruikte uitdrukking, zonder dat naar een definitie ervan werd gevraagd. Men nam aan dat het betekende dat de mannen, toegewijd als zij waren en het doel van het bouwen beseffende, juist zo ver zouden gaan als menselijkerwijs mogelijk was en daarna nederig zouden bidden en opgewekt zouden opstaan om weer aan 't werk te gaan.

Wij verlieten het tempelplein en brachten die avond een bezoek aan een broeder van in de tachtig.

"Jaren geleden", zeide hij, "het zal in 1892 zijn geweest en ik was toen tien jaar oud, was ik blij een baantje te krijgen op een nabij zijnde boerderij. Na vele uren te hebben gewerkt, kreeg ik een tevredenheidsbetuiging van mijn

buurman en hij betaalde mij vijftig cents.

”Ik hield het geldstuk stevig in mijn hand en snelde naar huis om mijn vader te zoeken.

”Pa, kijk eens wat ik heb!” riep ik. Als u weer naar Provo gaat, kunt u een spijkerbroek met dit geld voor me kopen”.

”M’n jongen,” zei mijn vader, ”President Wilford Woodruff heeft tien cent van dit kwartje nodig voor de Tempel in Salt Lake. Hier, ik zal je vijftien cent voor dat kwartje geven en dan gaan we samen dat dubbeltje aan de bisschop geven, die het dan naar Salt Lake City zal zenden”. Hij zweeg een minuut lang en vroeg toen:

”Wat hebben ze nu aan de Salt Lake Tempel gedaan?”

Wij verzekerden de broeder dat goed voor het heilige gebouw tijdens het aanbrenge van de veranderingen was gezorgd. Het algemeen oordeel is dat de bekwaamheid, het vakmanschap en

de toewijding die de arbeiders in hun taak aan de dag legden, voor die van de bouwers van de oorspronkelijke tempel niet onder doen.

Het is nu moeilijk de plaats te vinden, waar men met de nieuwe constructie is begonnen en dat zal met de jaren nog moeilijker worden. Toch was van het begin af een ruimte tussen het oude en het nieuwe gebouw in het bouwplan opgenomen. Die ruimte was uitgespaard om aan onvoorziene omstandigheden tegemoet te komen, die zich bij het voegen van een nieuwe structuur aan een oud gebouw kunnen voordoen.

De twee gedeelten van het gebouw staan naast elkaar, met twee duim tussenuimte. De Tempel te Salt Lake City is heden een van de belangrijkste gebouwen van de kerk. De thans voltooide constructie draagt zeer tot zijn schoonheid bij en het geheel is nu van groter dienstbaarheid in geestelijke zin voor de leden van de Kerk.

EERLIJKHEID, EEN VERGETEN WET

In de bergrede onderricht de Heiland ons, dat niemand twee heren kan dienen. Als mensen zich verlagen tot het uitoefenen van oneerlijke praktijken, dan dienen zij metterdaad twee heren, want enerzijds nemen zij het loon hunner oneerlijkheid en anderzijds trachten zij de schijn te wekken brave lieden te zijn.

Heden ten dage is de oneerlijkheid wijd en zijd verspreid. Wij vinden haar in klaslokalen onder de leer-

lingen, die tijdens repetities bedrog plegen; wij treffen haar aan bij het zaken doen en zelfs in het gezin laat zij zich gelden.

Het is eigenlijk een raadsel waarom men oneerlijk is. Uiteindelijk heeft niemand er profijt van, integendeel, men verliest erdoor. Het is als met een oorlog; wie wint er ooit een oorlog? Hij, die steelt, is er slechter aan toe dan vóór de misdaad en hij, van wien het goed werd gestolen is armer geworden.

Hij, die liegt, ondermijnt zijn karakter en hij plaatst zich in een toestand waarin nog meer leugens gezegd moeten worden ten einde de eerste leugen de schijn van waarheid te geven. Als regel is er diep in het binnenste van de persoon die liegt, bedriegt, steelt of oneerlijke winst maakt, een gevoel van spijt en teleurstelling. Welke boosdoener is werkelijk trots op zijn dubbelhartigheid?

Heiligen der Laatste Dagen moeten veel meer dan anderen oppassen. Wij trachten de Heiland te volgen en te worden zoals Hij. Is er in een dergelijk streven plaats voor oneerlijkheid? Kwam er in het leven van de Heiland oneerlijkheid voor? Kunnen wij ons veroorloven oneerlijk te zijn als wij Hem willen volgen? Denk eens een ogenblik aan de Heiland! Hij is ons volmaakte voorbeeld. Zou Hij dat zijn, indien Hij van Zijn pad was afgeweken? Als er in Hem geveinsdheid geweest ware, zou Hij dan heden een miljard volgelingen gehad hebben? Toch hopen wij te worden zoals Hij, doch zulks is onmogelijk als wij zwak worden, als wij toestaan dat oneerlijkheid en bedrog een deel van ons worden. Bedrog en onzedelijkheid zijn verre van Christus. Zij moeten van ons ook ver verwijderd zijn. In de woorden van de Heiland, toen Hij zeide dat zij, die niet voor Hem zijn, tegen Hem zijn, schuilt veel meer betekenis dan wij wel denken. Als wij voet geven aan Hem tegenstrijdige beginselen, dan worden wij Hem vijandig en wij verlagen ons dan tot diestknechten van de

duivel.

President McKay heeft dit eens duidelijk uiteengezet, toen hij Byron's "Kaïn" aanhaalde. Byron's geschrift schetst een gesprek tussen Kaïn en de duivel, en wel als volgt:

Kaïn zegt: "Wilt gij mij alle dingen leren?"

Satan: "Ja, op één voorwaarde."

Kaïn: "Noem die mij."

Satan: "Dat gij u nederwerpt en mij aanbidt."

Kaïn: "Gij zijt niet de Heer, die door mijn vader wordt aanbeden."

Satan: "Neen."

Kaïn: "Zijt gij Zijns gelijke?"

Satan: "Neen, ik heb niets met Hem gemeen."

Satan: "Hij, die zich voor Hem niet buigt, heeft zich voor mij gebogen."

En president McKay voegt er aan toe: "Hij, die zich voor God niet buigt, heeft zich voor Lucifer gebogen."

Het woord des Heren zegt: "Wij geloven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuis, welwillend . . ."

Indien wij falen eerlijk te zijn, zijn wij dan voor of tegen Hem? Voor wie buigen wij ons dan? De tijd zal komen dat een ieder zich zal buigen en zal belijden dat Jezus de Christus is, doch sommigen zullen het met wroeging doen, want in het aardse leven schoven zij Hem terzijde, terwille van het klatergoud der wereld met al zijn oneerlijkheid en verdorvenheid. Zij werden door 's mensen sluwheid verblind.

(vertaald uit: "Church News")

editorial page)

C.S.

ZELF-PORTRET

Ons leven is het resultaat van miljoenen beslissingen. Wat we vandaag zijn, zijn we door de beslissingen, die we in het verleden hebben gemaakt. Het waren of definitief genomen beslissingen, gedwongen beslissingen, of beslissingen om helemaal geen beslissing te nemen. Ieder van ons groeit, als we de juiste beslissingen nemen . . . "het goede doen om een goede reden."

Het is zeker, dat er niemand van ons is, die niet eens een beslissing heeft genomen, welke op fundamentele wijze zijn leven heeft veranderd. Sommige van ons hebben besluiten genomen, welke werkelijke innerlijke vreugde hebben gebracht. Anderen hebben, door besluiteloosheid of door gebrek aan een uitdagend doel, voor werkelijke vreugde, als verkeerd vervangingsmiddel gewone pleziertjes in de plaats gesteld. Zulke plezierzoekers vinden hierin echter maar voor korte duur voldoening. Tussen de pleziertjes in zijn zij er helemaal niet zeker van, of zij wel zo tevreden over zichzelf zijn. Innerlijke vreugde is duurzaam en blijft. We kunnen altijd met onszelf leven. We accepteren onszelf voor wat we zijn. Dit is een allereerste vereiste voor "eigenliefde" (liefde tot onszelf) welke liefde weer een eerste vereiste is voor de liefde tegenover anderen. Wanneer we ons ZELF aanvaar-

den, kunnen we zonder schaamte in de spiegel kijken. Wanneer wij onze vrienden aankijken, wanneer wij met de bisschop of onze ouders spreken, dan is dit nooit pijnlijk, maar vreugdevol; niet geveinsd, maar natuurlijk. We hebben geen vrees om ontdekt te worden, omdat, dat wat we zijn, we onmiddellijk toegeven en aanvaarden. Dit stelt ons in een volmaakte positie om met anderen in verbinding te treden en voornamelijk met onze Vader in de hemel. De ziele-groei, welke iemand ondergaat, die bevrijd is van nijd, twist, jaloezie en gevoelens van persoonlijke minderwaardigheid, kan niet voldoende naar waarde worden geschat.

Tijdens het proces van het ontdekken en aanvaarden van onszelf, bemerken we al spoedig dat dwalen menselijk is, dat voortdurende dwaling onwetendheid betekent, dat het beseffen van dwaling vooruitgang met zich brengt en dat het beseffen van dwalingen van anderen wijsheid is. We komen tot het besef, dat wij in wezen niet zwakker zijn, dan degenen om ons heen. Om iets anders te geloven is dwaas.

Emerson schreef: "Zachtzinnige jongemannen groeien op in studeerkamers, in het geloof, dat het hun plicht is de opvattingen welke Cicero, Locke, Bacon, enz. erop

nahielden, te aanvaarden, terwijl ze vergeten, dat Cicero, Locke en Bacon nog slechts jongemannen in studeerkamers waren, toen zij hun boeken schreven.”

Het ontkennen van onze eigen mogelijkheden door ze te vergelijken met het succes van anderen, betekent slechts het sluiten van de deur voor een tegenwoordig verlangen en toekomstige prestatie. Leren is een voortdurend proces. Het hoeft niet verhoudingsgewijze te worden verdeeld over een bepaalde tijdsperiode. We kunnen hele voorraadschuren kennis bijeenbrengen, we kunnen groeien en vooruitgaan, en dit alles in een betrekkelijk korte tijd. Aan de andere kant kunnen we weinig winnen, onverschillig en apatisch zijn, en van de dodelijke drank, UITSTEL, drinken. We hebben ons

eigen lot binnen ons bereik.

Of wij de mogelijkheden als Gods kinderen zullen waarmaken, hangt af van de beslissingen, die we nemen en de manier waarop wij onszelf ontwikkelen. We lijken heel veel op het zaadje en het daaruit voortkomende plantje. Wij kunnen ook groeien in gestalte en schoonheid. We moeten de voedingsmiddelen zoeken, die het leven geven en onderhouden. We moeten onze Vader zoeken in alle dingen. We moeten Zijn wetten leren kennen en ze volledig onderhouden.

We moeten onszelf aanvaarden. Door onszelf VANDAAG te aanvaarden, wil nog niet zeggen, dat we tevreden moeten zijn met onszelf van MORGEN. Elke dag kan groei met zich brengen. Een getuigenis van de persoonlijke waarde bevordert deze groei.

25 SEPTEMBER 1915

25 SEPTEMBER 1965

Als veertienjarige, op 25 september 1915, werd ik gedoopt door Elder Adams. Deze dag was zaterdag, evenals de 25ste september van dit jaar op een zaterdag viel. Elder Adams was een fijne man, een musicus. Op z'n kamer bij zr. Beerman stond een piano die hij had gehuurd, want hij kon niet buiten zang en muziek. Zelf had hij ook een prachtige stem.

En uit ons, zondagsschoolkinderen, pikte hij die stemmetjes, die geschikt waren voor solo, duet of in een koortje te zingen met de kerstfeestviering.

Die doopavonden staan me nog levendig voor de geest. Dan gingen wij allen tezamen naar het strand van Huisduinen.

Een prachtig breed strand, met links van het Badpaviljoen een

lange pier met grote opstaande palen op het uiteinde, om de golven te breken.

Deze pier liep schuin in de zee, zodat bij stil tij, zoals men dat noemde, een kleine baai ontstond, waar het water betrekkelijk rustig was.

In deze hoek lag onze doopplaats. Daar, in de stilte van de avond, alleen het geruis van de zee en de lichtflitsen van de vuurtoren over ons heen. Een enkele keer een wandelaar die, getroffen door het schouwspel, geboeid bleef kijken en luisteren naar dat prachtige lied dat wij na de plechtigheid altijd zongen: „Op het strand ontsteekt Uw lichten”.

Die momenten, vooral uit je jeugd, vergeet je nooit meer.

’t Zij dat het jezelf, of later andere leden betrof, ’t was altijd een machtige manifestatie.

Daarna gingen wij dan blij verschillende liederen uit ons zangboek zingend, weer huiswaarts.

Er zijn ook wel doopplechtigheden geweest in een zwembad aan de Binnenhaven, maar die stemming, die wijding, welke wij daar aan de zee hebben ondergaan, vond ik er nooit in terug.

De doop van mij en mijn zuster en wijlen br. David Blansjaar was op 25 september 1915, maar zelfs in de winter, enige jaren daarvoor, zijn hier families gedoopt, o.a. familie J. Kwast (tante Sien en oom Jacob zoals we ze altijd noemden), dat de ijsschotsen eerst opzij geduwd werden, opdat zij gedoopt konden worden. ’t Heeft tante Sien beslist geen kwaad gedaan, want ze is nu ook al in de 80 en toch

minstens 53 jaar lid van onze Kerk. Ze heeft het voorrecht met haar pleegdochter en familie in Ogden te wonen.

Ik wil u niet vermoeien met het opsommen van de werkzaamheden die ik in verschillende organisaties van de Kerk in de afgelopen jaren heb verricht, maar alleen, net als zr. v. d. Hoeven bij haar hulding vermeldde, was ook ik één van de vijf zusters die tegelijk met elkaar op zending waren geroepen.

Meestal ging ik met zr. Aaltje Vlam op pad.

Ik was toen de jongste van de vijf en ik meen zeventien jaar oud.

Door mijn jeugdig enthousiasme verloor ik wel eens de bedachtzaamheid uit het oog. Zo waren wij eens in Tuindorp bezig met tractaatverspreiding en kwamen voor de tweede of derde maal in gesprek met een mevrouw. Zij was op een gegeven moment tamelijk fel, en zei: „...en toch hebben wij het ware”. Nog vòòr dat zr. Vlam kon antwoorden, zei ik er pal bovenop: ”Ja, dat denkt u”.

Nou, alsof er een deur toegeklopt was, zo weinig kans kregen wij er meer om iets te zeggen en wij hoefden niet meer terug te komen. Van zr. Vlam kreeg ik natuurlijk een lesje. Men moest slim zijn in deze dingen, ja politiek. Zo noemde zij het, wilde je de kans krijgen dat de mensen naar je wilden luisteren.

Ik keek wel even op m’n neus, maar ja, alle begin is moeilijk.

Wij hebben in onze gemeente altijd een goede kern gehad. We

mochten elkaar graag en er was grote saamhorigheid. Zo had de Z.H.V. bij het 100-jarig bestaan van de Kerk een feestavond voorbereid. Het kerkgebouwtje in de Jansendwarstraat werd van binnen versierd en met vlaggen behangen en een ieder had een taak. Vele handen schilden aardappels en maakten groente schoon. We zouden nl. 's avonds een diner hebben. Ik heb de tomatensoep moeten maken. Een ander braadde het vlees enz. enz. Enfin 't is een groot succes geworden. Maar ja, toen waren er veel meer leden. Velen zijn gestorven en anderen gingen naar Amerika.

Ook hadden we nog een tijd lang een zangkoor. De jongste zoon van br. B. Blansjaar, 15 jaar oud, bespeelde het orgel en de 18-jarige zangleidster was zr. Steijn, toen nog Gonda Snieder.

Achtentwintig personen telde het koor en de liederen die wij leerden (en vierstemmig, hoor) waren o.a. Hemelhuis en Heiland geef een avondzegen. Dat waren heerlijke avonden. En actieve jaren.

Toen zijn er vele jaren voorbij gegaan waarin mijn gezin en de kinderen mij in beslag namen en wij later naar het toenmalige Ned. Oost-Indië vertrokken.

Zo kan het uitkomen, dat ik President Curtis in die jaren \pm 1934 niet heb ontmoet, hier in Den Helder.

In Indië heb ik gevoeld, vooral in die laatste vijf jaren, wat ik gemist had. En in de cel in de gevangenis van Banjoe Biroe hebben zuster Hendrikse en ik lang naar een interieurfoto zitten kij-

ken van ons oude vertrouwde kerkgebouwtje in Den Helder en vele herinneringen opgehaald.

Die jaren van de oorlog en onder de Japanse bezetting hebben vloeikers en bidders gbemaakt. En ik ben blij en dankbaar dat ik bij de laatste groep behoorde.

Als een mens jong is, kijkt men nog tegen die levensberg op, maar hoewel ik nog niet zó stokoudben, kijk ik toch al een heel eind naar beneden en kan ik zeggen gelijk er vroeger bij ons thuis een wandtekst hing: "Zonder Mij kunt gij niets doen".

Die getuigenis is mij gebleven. Want, ondanks vallen en opstaan, weet ik dat hier mijn plaats is.

De kracht van het gebed en vooral de macht en de kracht van het priesterschap in zorg en nood en ook aan 't ziekbed zelfs in mijn gezin, daar kan ik van getuigen.

Toch zijn er zoveel momenten van moedeloosheid en zorg, zodat we geen voorbeeld van geduld en berusting zijn.

Doch ik hoop de kracht te blijven bezitten om te volharden tot het einde, opdat als ik straks weer een stukje hoger op die berg sta en terug zie, ik de woorden van mijn vader kan herhalen: "God komt op Zijn tijd".

Ik las laatst in een blaadje deze woorden: „God heeft zijn eigen plan met de mensen en leidt alles naar het doel dat Hij gesteld heeft. Dat gaat vaak dwars tegen ons hopen en wensen in".

Ik ben dankbaar, na 50 jaar deze dag te mogen beleven en ook dat mijn man en zoon aanwezig zijn.

En zeer erkentelijk ben ik voor allen die van buiten Den Helder hierheen zijn gekomen om mede met onze Helderse zusters en broeders deze avond tot een bijzondere en onvergetelijke te maken.

Ook ons Helderse gemeentebestuur en allen die deze avond hebben voorbereid, mijn oprechte dank.

Dat God ons moge zegenen met nog groter saamhorigheid, om eensgezind en standvastig te blij-

ven in ons Evangelie, bid ik in Jezus' naam. Amen.

Zuster Hillegonda M. J. Steijn-Snieder Den Helder

Het was voor mij speciaal een genoegen dit schrijven van zuster Hillegonda Steijn-Snieder, die ik in de eerste dagen van mijn kerkelijk lidmaatschap zo goed gekend heb, te lezen en in De Ster te plaatsen.

A.D.J.

ZONNEHOEK

DE BELOFTE AAN ABRAM

GENESIS 15-17

In de dagen van Melchizedek leefde er een rechtvaardig man, Abram genaamd. Hij was ook drager van het Hogere Priesterschap, en was door Melchizedek zelf geordend. Abram had een mooie vrouw, Sarai genaamd, maar zij hadden geen kinderen.

Dit maakte hen zeer bedroefd. Zij dienden de Heer, namen de Sabbat in acht en betaalden tienden aan Melchizedek over alles, wat zij bezaten. Hoewel zij voortdurend om kinderen baden, onthield

God hun deze zegening toch.

Op zekere dag had Abram een visioen, waarin de Heer tot hem sprak en zeide: "Vrees niet Abram: Ik ben u een schild, uw loon zeer groot".

Toen vroeg Abram opnieuw, of de Heer hem kinderloos zou laten en hierop antwoordde de Heer: "Zie nu op naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt. Zo zal uw zaad zijn." Abram geloofde deze belofte en

het maakte, dat zijn hart opsprong van vreugde.

Maar de tijd ging voorbij en nog steeds kwam er geen kind, dat hun huis zegende. Toen Abram negentig jaar was, verscheen de Heer wederom aan hem en hernieuwde Zijn belofte, zeggende, dat als hij getrouw zou blijven, Hij hem "gans zeer zou vermenigvuldigen." Abram viel op zijn aangezicht voor God, toen de Heer zeide: "Mijn verbond is met u en gij zult tot een vader van menigte der volken worden." Op dat ogenblik veranderde de Heer Abram's naam in Abraham, hetgeen betekende "grote vader".

Tien jaren gingen voorbij en nog steeds was hem geen zoon geboren. Wederom kwam de Heer tot Abraham. Deze keer gaf Hij een zegening aan Sarai. Eerst veranderde Hij haar naam in Sara, hetgeen betekende "een prinses", en zeide, dat zij de moeder van koningen en naties zou worden. Abraham vroeg zich af, hoe dit mogelijk kon zijn, aangezien zijn vrouw nu negentig jaar oud was en hijzelf honderd. Maar de Heer verklaarde, dat de belofte zou worden vervuld. Hij leerde, onderwees Abraham geloof en geduld. Hij zeide, dat hun het volgende jaar op dezelfde tijd een zoon geboren zou worden en Hij beval hun de jongen de naam Izak te geven.

Precies zoals de Heer had beloofd, werd Izak het volgende jaar geboren en hij bracht grote vreugde in de harten van zijn ouders. Zij wisten toen, dat de Heer Zijn beloften altijd houdt, zelfs als we soms ongeduldig worden, wanneer we moeten wachten. In Zijn eigen wijsheid weet Hij, wat het beste voor ons is en Hij zegent ons dienovereenkomstig.

Izak was de beloofde zoon. God had Abraham en Sara verteld, dat zij de ouders zouden worden van vele volkeren en koningen. Deze belofte zou door Izak worden vervuld. Zij waakten zorgvuldig over hem en leerden hem, rechtvaardig te leven, zodat hij waardig zou zijn om de belofte van de Heer te vervullen. Dit was heel belangrijk, niet alleen, omdat Izak de voorvader van vele volkeren zou zijn, maar ook de voorvader van de Heiland zelf.

God was heel voorzichtig bij het uitzoeken van een nobele afstamming voor hen, die de voorvaderen van Zijn eigen Geliefde Zoon zouden worden. Het was door de getrouwheid van Abraham en Sara, dat zij voor dit doel gekozen werden, en het was om deze dingen onder hun aandacht te brengen, dat de Heer hen had geleid en voorbereid op de geboorte van Izak.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

UTRECHT

Schoon-Renes, Hendrina Geertruida; 9 september 1965

GEDOOPT IN DE RING

DEN HAAG

Blom, Herman Michiel; 9 september 1965
Hartmann, Robert Alan; 9 september 1965

ROTTERDAM-NOORD

Jongste-Spitter, Margaretha; 7 september 1965
Schot, Nelly; 7 september 1965

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

AMERSFOORT

Meijer, Abraham; 12 september 1965 tot leraar

GOUDA

Hofman, Marinus; 22 augustus 1965 tot priester

DEN HAAG

Kooijman, Marinus Dirk; 22 augustus tot diaken

LEEWARDEN

de Boer, Peter Jacob; 29 augustus 1965 tot diaken

INGEZEGEND

LEIDEN

Bakker, Wilhelmina Simona; 4 juli 1965
Bakker, Hester; 4 juli 1965

GEHUWD

GOUDA

Hoogendoorn, Maria Johanna; en Huizer, Dirk Wouter; 1 september 1965

UTRECHT

Hartong, Jan Jacob en Weisberger, Johanna; 13 augustus 1965

OVERLEDEN

DEN HAAG

Schouw, Pieter Phillippus Johannes; 26 augustus 1965

OVERGEPLAATST

Borsboom, Ben; van Leiden naar Hoofdkantoor
Nell, Louis; van Leiden naar Apeldoorn
Goebel, George; van Hoofdkantoor naar Leiden
Claus, Hans; van Hoofdkantoor naar Leiden
Alkema, Kenneth; van Heerlen naar Brussel
Staples, Larry; van Maastricht naar Brussel
Roos, Gerard; van Den Haag naar Brussel
De Hart, Brian; van Amsterdam naar Den Haag
Shields, Byron; van Rotterdam naar Brussel
Bell, Douglas J.; van Den Haag naar Brussel
Brown, Ronald; van Brussel naar Antwerpen
VanderHooft, Joluut; van Utrecht naar Antwerpen
Visser, Michael; van Brussel naar Mechelen
Claus, Johannes; van Leiden naar Heerlen
Klomp, Robert; van Gouda naar Arnhem
Mangelson, Maynard; van Mechelen naar Gouda
Fuit, John; van Nijmegen naar Deventer
Dunn, John; van Alkmaar naar Enschede
Karren, Ronald; van Enschede naar Nijmegen
Granger, Terry; van Rotterdam naar Amsterdam-west
Winters, Larry; van Central Zone naar Amsterdam-west
Sharbaugh, Raymond; van Arnhem naar Central Zone
Conner, Ronald; van Arnhem naar Central Zone
Croschaw, Alan; van Den Haag naar Rotterdam-zuid
De Long, Joseph; van Almelo naar Amsterdam-west
Montgomery, Micheal; van Leeuwarden naar Amsterdam-west
Mauerman, Keith; van Amsterdam-oost naar Amsterdam-west
Harker, Lynn; van Rotterdam naar Alkmaar
Adams, Golden; van Deventer naar Hoofdkantoor
De Vries, Ilene; van Amsterdam naar Groningen
Reiter, Anna Marie; van Hoofdkantoor naar Eindhoven
Reynolds, Donald; van Zendingsschool naar Den Haag
Galloway, Richard B.; van Zendingsschool naar Den Haag
De Vries, Gary; van Zendingsschool naar Den Haag
Scheuller, H. Coleman; van Zendingsschool naar Den Haag
Hill, David S.; van Zendingsschool naar Leiden
Kwant, David A.; van Zendingsschool naar Amsterdam-oost
Van Stralen, Dirk J.; van Zendingsschool naar Leeuwarden
Dial, Ronald B.; van Zendingsschool naar Utrecht
Bernards, Parley Edward; van Zendingsschool naar Rotterdam-noord
Van Wert, Frederic R.; van Zendingsschool naar Rotterdam-zuid
Black, David J.; van Zendingsschool naar Arnhem
Vanderlinden, Grant; van Zendingsschool naar Almelo
Evenhuis, Bill; van Zendingsschool naar Maastricht
Vosshard, Mieke; van Zendingsschool naar Groningen
Reid, Janice; van Zendingsschool naar Amsterdam-west
Andersen, Carolyn; van Zendingsschool naar Eindhoven
Mills, Kolene F.; van Zendingsschool naar Rotterdam-zuid

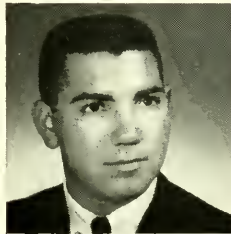
AANGEKOMEN

Bernards, Parley Edward; Fremont, California
Reynolds, Donald H.; Escondido, California
Evenhuis, Wilhelmus Bernard; Ogden, Utah
Van Wert, Frederic Richard; Auburn, California

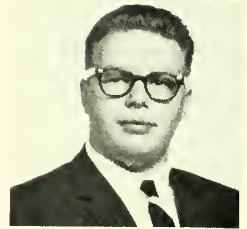
Dial, Ronald Bruce; Los Angeles, California
Black, David Jay; Murray, Utah
Scheuller, Henry Coleman; Kaysville, Utah
Vanderlinden, Grant; Salt Lake City, Utah
Kwant, David Arthur; Salt Lake City, Utah
Hill, David Steven; Malad, Idaho
Galloway, Richard Brown; Boise, Idaho
Van Stralen, Dirk Johannes; Long Beach, California
De Vries, Gary Lynn; Ogden, Utah
Vosshard, Maria Dymphna; Haarlem, Nederland
Andersen, Carolyn; Salt Lake City, Utah
Reid, Janice; Provo, Utah
Mills, Kolene Fay; Idaho Falls, Idaho

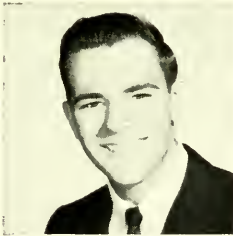
P. E. Bernards

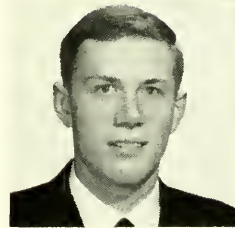
D. H. Reynolds

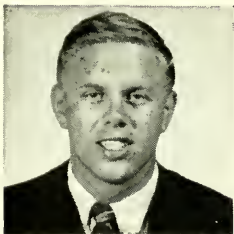
W. B. Evenhuis

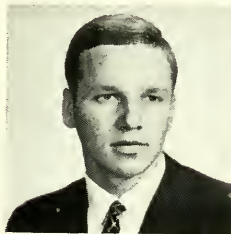
F. R. van Wert

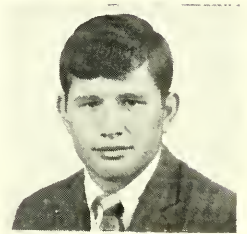
R. B. Dial

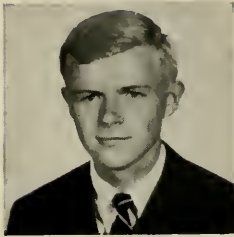
D. J. Black

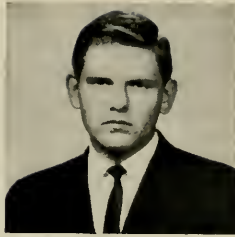
H. C. Scheuller

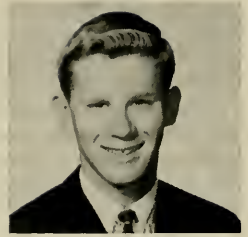
G. Vanderlinden

D. A. Kwant

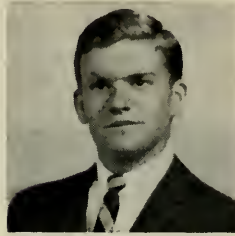
D. S. Hill

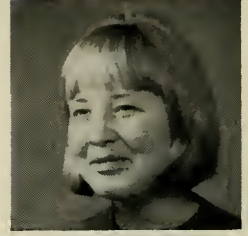
R. B. Galloway

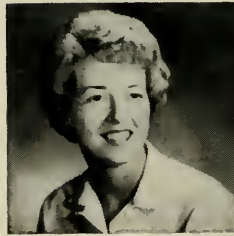
D. J. van Stralen

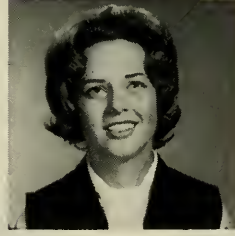
G. L. de Vries

M. D. Vosshard

C. Andersen

J. Reid

K. F. Mills

VERTROKKEN

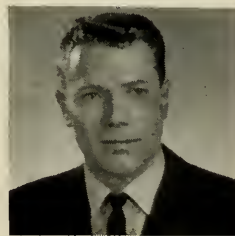
Frederik Hendrik VanderVeur; aangekomen 12 maart 1963, vertrokken 10 september 1965. Werkzaam geweest: Arnhem, Heerlen, Zuid Zone, Amsterdam-west, Den Haag, Brussel.

Lawis Bergeson Miner; aangekomen 12 maart 1963, vertrokken 10 september 1965. Werkzaam geweest: Den Haag, Leiden, Haarlem, Schiedam, Noost-Oost Zone, Amsterdam-west, Amersfoort, Rotterdam-zuid, Central Zone Zeist.

Broeder en zuster Frederik VanderVeur; aangekomen 3 oktober 1963, vertrokken 10 september 1965. Werkzaam geweest: Utrecht districts-president, Nijmegen.

F. H. VanderVeur

L. B. Miner

Br. en zr. F. VanderVeur

20 NOV 1965